

[Petra Petersen.]

grupper af udearbejdende kvinder, der ikke får anden barselhjælp end den dagpengehjælp, der ydes i 14 dage fra en sygekasse.

Min gruppe fremsatte i folketingssamlingen i fjor et forslag, der gik ud på at udvide den barselhjælp, som ydes efter forsorgslovens § 238, og som ydes til de kvinder, der omfattes af arbejderbeskyttelsesloven, til at omfatte alle udearbejdende kvinder. Vi gjorde også opmærksom på, at den dagpengehjælp, der ydes de 2 første uger efter en fødsel, og som højst kan udgøre 6 kr. pr. dag, det, kvinderne selv forsikrer sig for gennem medlemskab af en sygekasse, burde erstattes af dagpengehjælp efter § 238 i forsorgsloven. Men vi gjorde samtidig opmærksom på, at dagpengehjælpen under svangerskabshvilen var utilstrækkelig. Den kvindelige tjenestemand har gennem den nye tjenestemandsløve fået sin svangerskabshjælp betydeligt forbedret. De kvindelige funktionærer har en særordning, der, selv om den ikke er tilfredsstillende, dog yder en større hjælp under svangerskabshvilen end den, der ydes kvinderne efter forsorgsloven.

Da socialreformen i 1933 så dagens lys, fastsatte man dagpengehjælpen under svangerskabshvile til 3 kr. pr. dag i København. Det var 21 kr. om ugen, og det svarede på det tidspunkt til ca. 50 pct. af kvindernes ugeløn. I dag er dagpengehjælpen i København 7 kr. 75 øre pr. dag; det svarer til ca. 30 pct. af en kvindes ugeløn. Det vil sige, at dagpengehjælpen, selv om beløbene gennem årene er pristalsreguleret, alligevel trænger til en ajourføring.

Et resultat af, at dagpengene ved svangerskabshvile ikke er tilstrækkelige, er, at de lovbestemte 4 ugers svangerskabshvile efter fødslen ikke altid overholdes. Kvinderne og hjemmene kan simpelt hen ikke undvære pengene, fordi den erstatning, de får, er for lille, og det betyder, at mange kvinder genoptager arbejdet så hurtigt som muligt efter en fødsel. Jeg så også i går i et af de københavnske dagblade en artikel, der oplyste, at der her i København fødes dobbelt så mange for tidligt fødte børn som i den øvrige del af landet. Jeg tror, at det er ret naturligt at sætte dette i forbindelse med, at der er tusinder af udearbejdende

mødre i en by som København, der af økonomiske grunde ikke får deres svangerskabshvile, men først forlader arbejdspladsen 1 time næsten før barnet fødes og så skynder sig tilbage så hurtigt som muligt. Vi har i øvrigt en statistik, som viser, i hvilke samfundslag børnedødeligheden er størst. Den viser, at det er arbejderkvindernes børn, der fødes for tidligt, og at det er mellem arbejderkvindernes børn, at børnedødeligheden er størst.

Derfor mener min gruppe, at det første, man må gøre, må i alle tilfælde være dette at forhøje dagpengenes størrelse, sådan at de kvinder, der er under arbejderbeskyttelsesloven, får en mulighed for at overholde deres svangerskabshvile, og derfor har vi stillet vort spørgsmål til den højtærede socialminister.

Socialministeren (Bomholt): Som svar på det ærede medlems spørgsmål kan jeg oplyse, at dagpengehjælpen i barselstilfælde til udearbejdende kvinder, der er omhandlet i folkeforsikringslovens § 19, stk. 1, nr. 4 og 5, udbetales fra udløbet af den periode på 14 dage efter fødslen, i hvilken en fødende kvinde modtager de almindelige sygekassedagpenge, og længst indtil 6 uger efter fødslen. Den udbetales til de kvinder, hvem det i medfør af arbejderbeskyttelseslovgivningen er forbudt at arbejde en vis tid efter fødslen. Ifølge lovens § 85 er dagpengene pristalsreguleret; den seneste regulering er således foretaget med virkning fra 1. april 1959 på grundlag af det for januar måned offentliggjorte pristal, og herefter udgør dagpengene i hovedstadsområdet 7 kr. 75 øre pr. dag, i købstæderne m. v. 7 kr. 40 øre pr. dag og i det øvrige land 6 kr. 75 øre pr. dag.

Jeg kan endvidere tilføje, at spørgsmålet om barseldagpenge ligesom spørgsmålet om andre dagpengeydelse fra sygekasserne drøftes i sygeforsikringskommissionen af 1954, og afslutningen af disse forhandlinger er nært forestående.

Som jeg nævnte det under behandlingen af et lovforslag, det ærede medlem sammen med sine partifæller fremsatte i forrige folketingsår om nogle andre ændringer i bestemmelserne om ydelse af dagpenge i anledning af svangerskab, ser jeg med sympati på bestræbelser for at gøre denne